

РЕШЕНИЕ

№ 5302

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5057** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на М. А. Г., от [населено място], чрез адв. Г. К. срещу Решение № 30721 от 03.02.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, по НАХД № 11057/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-011338/12.06.2019 г. на ВПД Началник сектор към СДВР - отдел „Пътна полиция“, с което на касатора на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

В подадената от касатора жалба са изложени оплаквания за неправилност на посоченото решение. Иска се отмяната му и на потвърденото с него наказателно постановление.

В открито съдебно заседание касаторът лично и чрез адв. К., поддържа касационната жалба.

Ответникът СДВР-Отдел “ПП” не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата, като счита, че атакуваното с нея съдебно решение е правилно и законосъобразно.

Като прецени събраните по делото доказателства и обсъди оплакванията на касатора,

настоящият касационен състав, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

На 16.05.2019 г., около 20:00 часа, служителите при О“ПП“ -СДВР – Н. С. и П. П., при изпълнение на служебните си задължения в [населено място], спрели за проверка движещ се по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]срещу [жилищен адрес] лек автомобил „Рено Лагуна“ с рег. [рег.номер на МПС] . В хода на проверката установили, че водач на автомобила е жалбоподателя М. А. Г., а негов собственик е Й. Б. Г.. В хода на извършената полицейска проверка било установено, че за управляването от М. Г. МПС няма сключен и действащ към датата на проверката договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. За констатираното нарушение на чл. 683, ал. 3 от КЗ срещу касатора е съставен АУАН от 16.05.2019 г., а въз основа на него е издадено и наказателно постановление с дата 12.06.2019 г., с което на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ за извършено нарушение на чл. 638, ал. 3 от КЗ наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева. Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град разгледа касационната жалба на посочените в нея основания, а съгласно ал. 2 - провери служебно и валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. В административнонаказателното производство са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Като нарушена е посочена санкционната норма на чл. 638, ал. 3 от КЗ, която сочи, че лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева. Тази норма визира конкретно правило за поведение- задължение на лице, което управлява МПС и е различно от собственика на това МПС, да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Наред с това, цитираната норма, визира и санкцията при управление на МПС без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. От своя страна, задължението за сключване на Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е визирано в разпоредбата на чл. 483, ал.1 от КЗ - Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република

България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор, но това не изключва отговорността на лицето, коте управлява МПС и е различно от собственика на МПС да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила, който управлява.

В АУАН е посочено, че касаторът е управлявал лек автомобил, но не негова собственост, без валиден и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и с посочен текст на нарушението - чл. 638, ал. 3 от КЗ, като този факт /на управление на МПС без сключена и валидно действаща застраховка „Гражданска отговорност“/ се потвърждава и от самия касатор.

Неоснователно е възражението на касатора, че тъй като същият не е знаел, че автомобила няма валиден договор за застраховка “ГО”, не следва да носи административна отговорност за това нарушение. Всяко лице, вкл. и касатора, е длъжно преди да започне да управлява МПС, негова или чужда собственост, какъвто е процесния казус, да се увери, че за автомобила има валидно сключена застраховка “ГО”, като вината в случая се презюмира. Посочената от касатора норма на чл.574, ал.10 КЗ, не може да обоснове липса на умисъл у касатора. Цитираната разпоредба касае уведомяване от страна на информационния център на Гаранционния фонд на собственика на МПС, за което не е сключен договор или сключения такъв не е бил подновен респ. прекратен в тази връзка.

От доказателствата по делото е установено по безспорен начин както нарушението, така и нарушителят и неговата вина, при което законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд – София град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 30721 от 03.02.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, по НАХД № 11057/2019 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: